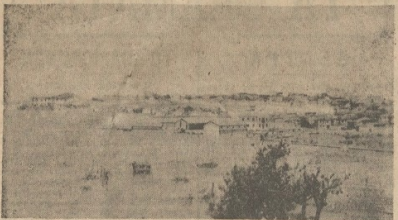

ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝ. ΘΡΑΚΗΝ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. Κ. ΓΕΝΝΙΩΤΗ

Που
"Αγαπών οι Τούρκοι την πολι-
τικήν αυτίτην; Με τον καιρόν
απέκτησαν δι' αυτήν κάποιαν ροπήν.
Αλλά κατατρύχονται τόσο
πολύ από τα μέσα προφύλαξας
των της καθημερινής ζωής, ώστε
νά μην τους απομένει μεγάλη δό-
ρεξ δια σκέψεις του εθνικού
αυτού. Πάντος υπάρχει εις την
ψυχήν μεγάλην μερίδα των Του-

σκαφών των Σαράντα Έκκλησιών
επικάλυτον τα όστα άναίσιου πο-
λεμιστού, χρυσόν κράνος, θώρα-
κα, καλώς έπεξεργασμένα όπλα
και σκελετόν ίππου, που άντικε
πύσσας εις τον πολεμιστήν.
Εις το Λουλέιμουρκα ή άρ-
χαλογική έρευνα, που έπληρώθη
το 1937 υπό τον Μουσταφά Έλλη-
νορρομαϊκών Άρχαιοτήτων της
Πόλης εις τέσσαρας τμήβους, ύ-

Μια άποψις των Σαράντα Έκκλησιών.

καν ένα σημαντικό υπόλειμμα
της παλαιάς μορφοεισεως των.
Μια άποψις της Ελληνικής πολι-
τικού ενδιαφέροντος εινε και ή
έν συγκρίσει προς τον πληθυσμόν
μιας κληρονομίας των έθνησεβών
εις τας έπαρχίας, τουλάχιστον εις
την Ανατολικήν Θράκην. Δέν θα
δρατε εις τους σφιγροδρομικούς
σταθμούς ανθρώπους, που να
σπεύδουν δια ν' αγοράσουν
εφημερίδα των, μόλις οραθή
το τρένιον. Εις τας Σαράντα
Εκκλησίας που έχουμ, κατα την
σημειω στατιστικήν, υπαρχουν
700 κατοίκων καθε μίας, ήτοι
δύο χιλιάδων εις κα μίαν. Απο-
λύται ήμεροσπία μισά άποκε-
σται έφημερίδες, ήτοι μίαν
νύκτα σπείραται δια τας
έπαρχιακήν έφημερίδα
πάλιν και αι τρις έφημερί-
δες, αι όποιας τιν έφημε-
ρίσιον να οργανώσουν προηγου-
καθεμία από αυτές εις έπιτοχρεια
μέλη μόνη να φροντίσει δια την
κλασείαν της.

ΠΩΣ ΝΤΥΝΟΝΤΑΙ ΑΙ ΤΥΜΒΟΙ

Εις τας θρακικάς πόλεις υπαρχουν
πολλά καταστήματα ραβδό-
φόρων ή λεγόμενα των εις τας
πλευτείας εινε σχεδόν άδιακοπή
και πολύ συχνά ένοχλητική δια
τους περσιικούς και τους περσι-
στικούς. Ραβδόφορον όκούει κανει
και εις πολλά χωριά.
Ποια εινε ή ένθουσια των γυναι-
κων της Τουρκίας; Εις τας πό-
λεις αι γυναίκες, που εινε ντυμέ-
νες εθνωπαϊκά, αποτελούν την με-
γάλην πλειοψηφίαν. Αι γυναίκες
μέ τα γιασμακία αποτελούν την
λικήραν μερίδα, ή όποια όλονεν
λίγισται. Τώντων εις τα χω-
ριά το γιασμακί, συνήθως μαύρο
και κάποτε άσπρο, χωρίς όμως
την καλύτερον του προσώπου,
κυριαρχεί άνάμεσα στα λίγα γυναι-
κειά φουστανία. Εις μερικά ά-
πόμερα χωριά, από τα όποια έ-
πέεσσα, διεπίσταται ότι μερικά
γυνούισσες δεν απέβδαν άκόμη
την συνήθειαν να κρύβονται εις
τους φόβους. Καί επειδή ποτό
δεν εινε δυνατόν γοαίς την καλύτε-
ραν (πετσέν), ή όποια άπαγο-
ρεύεται, όρθαν νέον τρόπον άπα-
κρίσεως του προσώπου των. Γυ-
ρίζου την ράχιν των. Έπεισαν
την στάσιον αυτήν μόλις έβλεπον
την έμφανισιν του λεωφορείου μας.

ΟΙ ΤΥΜΒΟΙ

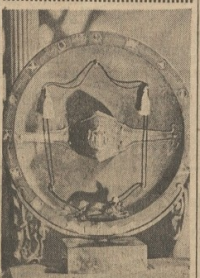
Εις την θρακικήν πεδιάδα, που
και πού, ό ταξιδιώτης άντικρύζει
μιαν ειδικήν εδαφικήν διαμόρφωσιν,
τους τύμβους (ή τοιμπε ή χω-
ματα, κατά την ελληνικήν λαϊκήν
όνομασίαν). Οι τύμβοι αυτοί,
δύο χιλιάδες περίπου, έγκατε-
σταμένον κατα έώρα διαστήμα-
τα εις την Ανατολικήν Θράκην
και την Ανατολικήν Ρωμιλίαν και
διετίθενται κατά τον ρυθμόν του Έ-
βρου, εινε λωσται μίως 10 μέ-
χοι 30 ποδών. Αι άνασκαφαι που
έγιναν κατά τα τελευταία έτη εις
διαφόρους τμήβους της Ανατο-
λικής Θράκης και της Ανατολικής
Ρωμιλίας έφεραν εις φώς πλείστα
έντάσια άντικείμενα — άγγελα,
σκελή, κακόχητα εϊβάδια, θραχιό-
λια, νομισματα και ανθρώπινους
σκελετούς. Ίδιαίτερος αι άνα-

τήρασε πιο άποδοτική. Εις το έ-
σπερτικόν των τμήβων άνακαλύ-
φθησαν τάφοι, που περιείχαν δια-
κόσια άρειχάλκινα άντικείμενα και
τρία άγγερα και χρυσά, κατά το
πλείστον οικιακά σκελή.

Κατά πάσαν πιθανότητα, οι
τύμβοι αυτοί εχρησίμευον ως τά-
φοι των άποθανόντων από τας
επιδημίας, ήτοι εν τμήματι οι άπλού-
στοι, ήτοι εν τμήματι άνε σχηματισμένοι
από ετερογενήνα χωμάτα εύδύς
ήτοι εν τμήματι στο σώμα ή στην
κεφαλήν του σώματος, ώστε ν' αποτε-
λεσθαι ένα κατεκτε ύψηλόν λόφον,
που να έπαισιον τον Μαραδύ-

τον, ήτοι εν τμήματι, επειδή
κατακρηνοί από τους τύμβους
έλασθησαν κατά μαζας των με-
ταλλικών, ήτοι παράλληλων
προς την έστριν του ποταμού Έ-
βρου, λίαν στρατηγικά σημεία
κατά την έπιτοχρεια να έκασφα-
λίσθαι και άποφραγών τους μεγα-
λους όδοιους. Κατά την γνώμη
μην έπαισιον στους τύμβους ύ-
ψηλόν άκαταής φρούρα, ή όποια
ήταν εν εις το Βυζάντιον με
χρηστά η προσοχή από λόφου εις
άλλο, την από Βορρά έπιδρομήν
των Σαρακένων. Έτσι πολύ έναε-
ρα έλαμβανον γνώσιν οι Αυτο-
κράτορες του Βυζαντίου και περ-
σκευάζοντο προς έπίθεσιν ή έ-
μμαν, ενώ οι γεωργικοί πληθυ-
σμοι κατέβηγον εις τας πλησιε-
στέρας όφους πόλεις. Κατά τους
εϊβικούς, οι τύμβοι αυτοί περι-
κλείου την ιστορίαν της Θράκης,
που παραμεινι κατα μία με-
ρος άκόμη ένοχλητή. Δια τους
θρακικούς τύμβους έδιοιέρθη πρό
έτων και ή έν Αθήναις Γαλλική
Άρχαιολογική Σχολή, δημοσιεύ-
σασα διαφόρους περι αυτών με-
λέτας εις το ειδικόν περιοδικόν
της και ένεργήσασα έπιτοχίους
άνασκαφάς.

Δια τους περισσεότερους Θρά-
κας οι τύμβοι αυτοί ήσαν ένα έθ-
νολογικό έρευσμα των μετάν
Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 3ην ΣΕΛΙΔΑ

Το έπιστερικόν της άποψις που έπε-
ρασε υπό ο έθνωπαϊς εις τον άγγλι-
κόν σταθμόν, κατά φωτογραφίαν
Σκουφιδάτις.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Edros 254/52

ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΝ ΘΡΑΚΗΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ
τους μέσα στην μονοτονία τῆς
θρακικῆς γῆς.

Η ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ

Εἶνε ἡ Ἀνατολικὴ Θράκη καλλιερ-
γημένη ; Ἀσφαλῶς ναί. Ἡ
καλλιεργητικὴ προσπάθεια εἶνε
ἀποτυπωμένη σχεδὸν παντοῦ. Κά-
ποιος ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἐπέ-
ρασε καὶ ἀνεσκάλευσε τὴν γῆν.
Ἐθέρισε τὰ σπαρτὰ τῆς ἢ ἀφήκε
κομμένα τὰ καλάμια τῆς λίγο πα-
ραπάνω ἀπὸ τὴν ρίζα. Ἐπειτα τὰ
τρακτῆρ κάμνουν τὴν ἐμφάνισίν
των πότε ἐδῶ καὶ πότε ἐκεῖ. Ὑ-
πάρχουν κάπου-κάπου, ὅπως εἰς
τὴν περιοχὴν μεταξύ Σαράντα Ἐπι-
κλησιῶν καὶ Μιγαμπαρῆς ἢ εἰς
τὴν περιοχὴν τῶν Μαλγάρων, χερ-
σοὶ ἐκτάσεις. Ἄλλὰ τί εἶνε αὐταί,
ὅταν ληθῆ ὑπ' ὄψιν τὸ συνολικῶς
καλλιεργημένον ἔδαφος ; Ἐπειτα
δὲν ἀφίνονται μήπως καὶ ἐκτάσεις
ἀκαλλιέργητοι διὰ νὰ ἐνισχυθοῦν
κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀγρανά-
παύσεώς των;

Ἄλλ' ὅ,τι παραμένει δυσεξηγη-
τον εἶνε τὸ ποῦ εὐρίσκονται οἱ ἄν-
θρωποι, οἱ ὅποιοι φροντίζουν διὰ
τὴν καλλιέργειαν αὐτὴν. Παντοῦ
ὄντως εἶνε ὁράτὰ τὰ ἔργα τῶν χει-
ρῶν των. Θημωνιῆς ποῦ παίρνουν
στ' ἀλώνια διαστάσεις κάστρων,
παντζάρια εἰς σωρούς, ἔτοιμα διὰ
νὰ ριφθοῦν στ' ἀμάξια, ἠλίανθοι
ὠριμασμένοι γιὰ κόψιμο, τεμαχι-
σμένα ἀπὸ τὸ ὄργωμα κομμάτια
γῆς σὰν χαλιὰ ἀπλωμένα εἰς μά-

κρος, αὐλάκια τέλος εὐθυγραμμι-
σμένα ἀπὸ τὸ ὑνί.

Η ΑΡΑΙΟΤΗΣ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ

Οἱ ἄνθρωποι ὅμως, οἱ καλλιεργη-
ταὶ κάμνουν τὴν ἐμφάνισίν των εἰς
ἀριθμὸν δυσαναλόγως μικρὸν μὲ τὸ
μέγεθος τῆς ἐργασίας των ἢ ἀκό-
μη καὶ ἀπουσιάζουν ὁλότελα, ὅ-
πως ἐπὶ ἄρκετὰ χιλιόμετρα εἰς
μίαν περιφέρειαν, ποῦ καταλήγει
εἰς τὴν κωμόπολιν Καριστιράν.
Στὶς δύο πλευρὲς τοῦ δρόμου καὶ
εἰς μέγα βάθος, κανεὶς συνοικι-
σμὸς δὲν εἶνε ὁρατός. Ἡ ἀπου-
σία τοῦ ἀνθρώπου εἶνε ἐδῶ τόσον
κετοφανής, ὥστε διὰ τὴν ἀσκησιν
ἐπιδημικῶν καθηκόντων εἰς τὴν
περιφέρειαν αὐτὴν λειτουργοῦν ἀ-
συνήθως οἱ ἄνθρωποι τῆς περὶ τὸ
Ἡράκλειον, πῶς ἡ πόλις θ' ἀφινε
ἐπὶ τὴν περιοχὴν ἀφύλακτον, δεδομέ-
νου ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀσφαλτοδρόμου
πηγαίνουν κ' ἔρχονται τὰ λεωφό-
ρεῖα καὶ τ' αὐτοκίνητα καὶ τὰ πα-
ραμονεύει πάντα κάποιος κίνδυ-
νος;

Τί νὰ ὑποθέσῃ κανεὶς ἐπὶ τοῦ
προκειμένου; Τί ἄλλο παρὰ ὅτι
ἡ μηχανικὴ καλλιέργεια, ποῦ ἔχει
εἰσαχθῆ εἰς τὴν χώραν, ἐπιτελεῖ
ἔργον πολλαπλάσιον καὶ ὅτι, ὡς
ἐκ τούτου, ἰσοφαρίζει τὴν εἰς ὠ-
ρισμένα μέρη ἀραιότητα τῶν κα-
τοίκων ἢ ὅτι πρόκειται δι' ἄτε-
χον καὶ διαστικὴν καλλιέργειαν;
Πιθανὴ ἴσως νὰ εἶνε ἄλλη αἰτία.
Τὸ κύριον ἔργον μου εἶνε ἡ περι-
γραφή τῆς χώρας, ὅπως τὴν εἶδα.

Κ. ΓΕΝΝΙΩΤΗΣ,

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

25/4/02